

1. Ó Pa - ne, smi - luj se nad ná - mi,
svým svět - lem zů - stá - vej vždy s ná - mi,
své lá - sky ště - dře u - děl nám,
kaž - dou při nás tmu roz - ptyl sám,
by moh kaž - dý zná - ti a čest to - bě dá - ti,
žes o - chrán - ce náš, že se i ci - zí - mu
ná - ro - du kaž - dé - mu v lás - ce po - dá - váš.

2. Ó dej, by tě oslavovali / všech všudy lidí stavové, /
s plesáním k tobě pospíchali / i pohanští národové, /
vždyť tvůj soud dle práva / nikdy neustává / ve své přímosti. /
Tvě je panování / bez uchýlování / od spravednosti.

3. Ó Bože, dej, ať tvoje sláva / naplní všechny končiny / a země
hojnost ať vydává / potrav i každé rostliny. / Požehnání
svého / uděl nám hojného, / Pane Bože náš, / všecken svět
tvé bázňě / ať dbá vždycky snažně, / Králi věčný náš.

T: Jiří Strejč, Písně duchovní evanjelistské, 1615 /
Evangelický zpěvník, 1979 / 2018

M: Pseaumes octante trois de David, 1551